

שיהיו הבנים במדת הדין שלש גליות. ראשונה של מצרים, שגמשל בשבע שנים. רבי חייא פתח ואמר, (שיר כ) השבעתי אתכם בנות ירושלים בצלבות או באילות וגוו.

רבי שמעון אמר, מפניו (ירמיה לא) מרחוק ה' נראה לי ואהבת עולם אהבתיך וגוו. כאן סוד הגלות, תפננה שהיו בני ישראל משחררים מגליות, ויתרבה לומר שהיו הבנים הקדושים, שהגלו על חטאיהם בדין, שנים רבות יהיה, (יקרא כ) שבע חטאיהם, (בראשית ד) כי שבעתים יקם קין, בгалות הראשונה של מצרים שהיא קטנה.

שנית - גלות השופטים שנמשלה לארכאים ששים, בשבע שנים ובאים ממן. שלישית - הגלות שאנו בה, ארפה, שנמשלה למאה ששים, לארכאים. והינו שגלה העליון שאמר (דניאל יב) ומעט הוסר הפתميد ולחת שקוין שמים וגוו. ויקרבו ימי ישראל למות. רבי חזקה אמר, ראה צרה זו של הגלות שהיתה קוראת לבניו קרבה על נפשו ורחקה למות, לא נשאר ח'. כשהיה יורדת מדרגות מסוומם בಗלוותם. אשרי חילקם. שם לא יורדת עם בgalות, ישארו בין העמים, ואמה אמרת ישעה (ישעה י) מודיע באתי ואין איש קראתי ואין עונה. ואין עונה - זה ישראל. באתי ואין איש - זו שכינה. הקוצר קוצרה ידי מפדות ואם אין כי כה להציל הן בערתתי אחיריב ים אשים נהרות מדבר. הקדור ברוך הוא נמן חלק לישראל שלא ישולט גדול אחר עליהם. ירדו גלות -

פקונטה יהון בניה דתגלין במקילטה דידינא תלתא גלוון. קדמאת דמצראי, דתתמל בשבע שנים. רבי חייא פתח ואמר, (שיר השירים כ) השבעתי אתכם בנות ירושלים בצלבות או באילות וגוו.

רבי שמעון אמר מהכא, (ירמיה לא) מרחוק ה' נראה לי ואהבת עולם אהבתיך וגוו. הכא רוא בගלוות תפנטה יהון בניה דישראל. משתרי גלייא ויתרעי למימר, יהון בניה קדישא דתגלון על חובייהן בדינא, שנין סגיאין יהא. (יקרא כ) שבע כחטאיהם יוקם קין, בгалותה קדמאת דמצראי, דהיא זעירא.

הנינה, גלוותא דשופטים, דתתמל לארכאים שנין, בשבע דאין ה סוגיא מנייה. תלתאי, גלוותא דאן ביה אריבא, דתתמל למאה שנין, לארכאים ומיינו דגלי עלאה דאמר (דניאל יב) ומעט הוסר הפתميد ולחת שקוין שום וגוו:

ויקרבו ימי ישראל למות. רבי חזקה אמר, חמא דא עקתה דגלוותא דהוה ערען לבניה, קריבא אנטשיה ודחיקת לממת, לא אשטא רחי, بد הוה נחית מדרgin, בدليل חובייהן דישראל, לא נחית עמהון בгалותה, זכה חולקיהן, דאי לא נחית עמהון בгалותא, אשטא רון בגין עטמיה, ואת אמרת (ישעה י) מודיע באתי ואין איש קראתי ואין עונה. ואין עונה, דא ישראל, באתי ואין איש, דא שכינה. הקוצר קוצרה ידי מפדות ואם אין כי כה להציל הן בגערתי אחיריב ים אשים נהרות מדבר. קדשו בריך הוא יחב חולקא לישראל דלא ישלוות רברבנה אחרא בהון. נחתוי לгалות,